



Arrest

nr. 205 398 van 15 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 15 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HAUQUIER *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en in India ze zijn geboren in de Indische staat Arunachal Pradesh.

U doorliep er uw lagere en middelbare school waarna u verder studeerde aan een college in Mysore in de staat Karnataka, India. Na uw studies vond u geen werk en besloot u India te verlaten.

U verliet India op 28 november 2013 en vloog naar Frankrijk met een Indisch paspoort op uw naam en voorzien van uw eigen foto. U verbleef 1 dag in Frankrijk en reisde dan per taxi naar België waar u op 28 november 2013 aankwam. Dezelfde dag vroeg u in België asiel aan. In België leerde u S.Y. (S.L.Y.X., ov 5.856.163) en sloot met hem een traditioneel huwelijk af.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag volgende documenten neer: kopie van de elektronische beschikbare gegevens op de identiteitskaart van uw partner, foto's van u en uw partner, een kopie van een attest van de Tibetaanse nederzetting in India waar u verbleef, een lidkaart van de Tibetan Community in Belgium, een bijdrageattest op basis van uw "Green Book", een kopie van uw geboorteakte, een kopie van een attest van het bureau van de dalai lama en een kopie van een attest van het Bureau van de dalai lama met aanpassingen, een geboorteakte onder uw andere naam (D.W.), een kopie van een attest van de Universiteit van Mysore, een kopie van een studentenkaart, kopieën van schoolattesten van 2007 en 2009, de originelen van deze attesten.

Op 29 juni 2015 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot Weigering van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus op grond van de uitgebreide bedrieglijkheid op het vlak van identiteit, burgerlijke stand, documenten die niet overeenstemmen met uw verklaringen, het neerleggen van valse stukken, onderling tegenstrijdigheden tussen de documenten en het feit dat u hoofdzakelijk enkel kopieën neerlegde. Uit het geheel bleek dat u uiteindelijk geen zicht gaf op uw werkelijke identiteit, afkomst, plaatsen van verblijf, eventuele status daar en dat u onvoldoende aannemelijk maakte van Tibetaanse afkomst te zijn en tot de Tibetaanse ballingengemeenschap te behoren. Op 11 augustus 2015 stelde u een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 8 februari 2013 velde de RvV een arrest tot Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd diende u op 13 juni 2016 een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat u zes maanden zwanger bent en vreest dat de Indische autoriteiten u bij een terugkeer naar India zullen arresteren omdat u geen documenten meer hebt. Uw administratief dossier bevat verder volgende stukken: verklaring wettelijke samenwoning met S.L.Y.X. (S.Y.), vraag om informatie stad Antwerpen, negatief advies parket Antwerpen over duurzame relatie, besluit stad Antwerpen district Deurne weigering registratie wettelijke samenwoning, zelfde besluit van de stad Antwerpen zelf.

In juli 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een (meervoudige) asielaanvraag omdat u geen enkel nieuw element of document naar voor bracht dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd diende u op 9 december 2016 een derde asielaanvraag in. U verklaarde dat u nu bevallen bent en dat u zich in België in een moeilijke situatie bevindt omdat u niet de nodige verblijfspapieren hebt. U legde verder een geboorteakte neer die dateert van 15 september 2015, een attest van de 'Tibetan Settlement Office Tuting' van 22 augustus 2016, algemene informatie over Tibetanen in India (press release 14 september 2016), een kopie van de verblijfskaart van uw man in België en een attest van gezinssamenstelling.

In januari 2017 nam het CGVS uw derde asielaanvraag in overweging.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers nog steeds niet in geslaagd om aannemelijk te maken welke uw echte identiteit is.

Vooreerst verklaart u nu dat u bij het indienen van uw eerste asielaanvraag valse stukken hebt voorgelegd (zie gehoorverslag CGVS 25 april 2017 p.5). Inderdaad heeft het CGVS geoordeeld in uw eerste asielaanvraag dat u ongeloofwaardige stukken had neergelegd. Echter is het opvallend dat u die toegeving over valse stukken niet deed bij het indienen van uw derde asielaanvraag ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (zie verklaring meervoudige aanvraag 22 december 2016), maar pas ten aanzien van het CGVS op het ogenblik dat u er naar gevraagd wordt. Dat u niet spontaan aangaf valse stukken te hebben voorgelegd bij voorgaande asielprocedures, ondermijnt reeds ernstig uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast baseerde het CGVS zich op verschillende incoherente en tegenstrijdige verklaringen van uw kant. U hebt bij het indienen van uw derde asielaanvraag daar op geen enkel ogenblik afstand van gedaan. Meer zelfs, ten aanzien van de DVZ hebt u expliciet te kennen gegeven dat u toen alles al had verteld wat u te vertellen had (zie verklaring meervoudige aanvraag 22 december 2016).

U hebt nagelaten om op enige wijze aan te geven waarin het CGVS fout zou zijn geweest in het nemen van de beslissing in het kader van uw eerste asielaanvraag als het gaat over uw verklaringen afgelegd in uw eerste asielprocedure. Aldus wordt verder afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid.

U hebt nu enkel toegegeven dat u in India geen Green Book zou hebben gehad (zie verklaring meervoudige aanvraag 22 december 2016). U geeft aan dat de reden was dat uw ouders evenmin een Green Book hadden. Nochtans is het hebben van een Green Book niet gebonden aan het hebben van een zelfde document door uw ouders en kan op basis van de informatie worden vermoed dat bijna alle Tibetanen buiten de Volksrepubliek China een Green Book hebben. U hebt blijkbaar ook geen concrete moeite gedaan om in België een Green Book te bemachtigen en zo een minimum aan identiteitsbewijs te verkrijgen.

Uiteindelijk werd u nogmaals de vraag gesteld of u ooit een Green Book, een RC en/of een IC had, maar u ontkende alles (zie gehoorverslag CGVS 31 mei 2017 p.2). Nochtans blijkt voldoende uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat de Tibetanen in India (waar u verklaart vandaan te komen) over verschillende documenten beschikken en zich kunnen beroepen op verschillende faciliteiten. Dat u de vraag naar uw documenten vanwege het CGVS ontkennend beantwoordt en zonder verdere uitleg enkel antwoord niet te hebben beschikt over die stukken, kan bezwaarlijk als aannemelijk worden beschouwd.

Gevraagd naar de reden van uw derde asielaanvraag, verwijst u in eerste instantie naar uw kind waarvan u in België bent bevallen en de moeilijke levensomstandigheden die daarmee gepaard gaan, hetgeen echter op zich niet onder enig criterium van de Vluchtelingenconventie valt. Dat de vader van het kind een erkend vluchteling is doet daar geen afbreuk aan.

Tenslotte kunnen ook de door u voorgelegde documenten niet overtuigen.

Zo legde u een geboorteakte van 15 september 2015 voor, maar die verschilt op zich van de twee geboorteaktes die u bij uw eerste asielaanvraag voorlegde (één van 16 januari 2016 en één van 24 maart 2009). Het document dateert ook al van september 2015 en u hebt het niet voorgelegd bij uw tweede asielaanvraag. Aldus hebt u dit moedwillig achtergehouden destijds, of is het opnieuw een (ver)vals(t) stuk. Er maar dan ook maar weinig geloof aan worden gehecht.

Zo legde u een attest van de 'Tibetan Settlement Office Tuting' van 22 augustus 2016 neer. Maar dit attest geeft geen concrete informatie over uw achtergrond. Het louter schrijven dat u geen Green Book en RC hebt gehad in India, kan zonder uitleg niet volstaan gezien uw ongeloofwaardige verklaringen en valse stukken neergelegd in vorige asielprocedures. Dit attest, een attest waarop trouwens geen foto staat, kan aldus uw identiteit in geen geval staven.

Zo legde u nog een artikel neer over de verblijfssituatie van Tibetanen in India, maar dat voegt niets wezenlijk toe aan uw dossier daar u nog steeds geen zicht geeft op wie u precies bent. Ook het voorleggen van een kopie van de verblijfskaart van uw man, een boekje van Kind en Gezin en een attest van gezinssamenstelling, doet geen afbreuk aan de vaststellingen van het CGVS.

U hebt aldus uw identiteit niet aannemelijk gemaakt en u hebt op geen enkele wijze duidelijk kunnen maken wie u bent, van waar u vandaan komt, welke nationaliteit u hebt en om welke reden u asiel aanvraagt. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op uw verklaringen en documenten teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift een schending aan van "artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Belgische wet van 26 juni 1953) en de

artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en met de toepassing van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens".

Zij stelt dat zij twee keer werd verhoord, maar dat deze verhoren *"telkens slechts een uur"* duurden, volgens haar *"een zeer beperkte tijdsperiode om zich volledig uit te drukken"*.

Verzoekster legt uit dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken niet reeds toegaf dat zij in haar eerste asielaanvraag (verzoek om internationale bescherming) valse documenten heeft neergelegd omdat er toen *"GEEN ENKELE vraag betrekking heeft tot de documenten of omstandigheden van de vorige asielaanvragen"* en *"op geen enkel moment aan verzoekster [werd] gevraagd of ze opmerkingen heeft met betrekking tot de vorige aanvragen"*.

Zij benadrukt *"dat ze meerdere stappen heeft gezet in België om dit Green Book te verkrijgen"*, enerzijds bij de Tibetan Office in België en anderzijds bij de administratie in India, maar zonder resultaat, *"omdat beiden telkens vroegen naar het Green Book van de ouders van verzoekster, nodig om zelf haar Green Book te kunnen verkrijgen"*.

Verzoekster klaagt aan dat zij enkel op de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg *"om zich uit te spreken"* over de door haar nieuw neergelegde stukken. Zij meent dat de documenten, gelet op haar uitleg op het Commissariaat-generaal, wel in beschouwing moeten genomen worden. Volgens haar bewijst het voorgelegde geboortecertificaat haar identiteit. Het feit dat de datum verschilt van de andere aktes betekent, aldus verzoekster, niet dat het vals is, omdat de datum van uitlevering van het document inderdaad kan verschillen indien het op verschillende momenten wordt aangevraagd. Zij legt uit dat het feit dat het document dateert van 2015 niet automatisch inhoudt dat verzoekster het document achterhoudt, gezien *"het document moest opgestuurd worden vanuit India"*.

Zij merkt op dat de bestreden beslissing *"geen enkele beschouwing inhoudt ten opzichte van de uitgesproken vrees van de verzoekster; zij heeft nochtans deze vrees kenbaar gemaakt tijdens het verhoor van 22.12.2016 op het DVZ"*.

Verzoekster wijst op haar minderjarig kind *"dat hier in België geboren werd, op de bijlage 26 van de verzoekster ingeschreven is"*, en wiens vader een verblijfsvergunning heeft in België en als vluchteling werd erkend. Zij gaat in op artikel 8 van het EVRM, op *"het recht op familie eenheid"*, op artikel 23 Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) en op *"het belang van het kind"* zoals benadrukt in artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en in artikel 22bis van de Grondwet.

Zij hekelt dat er in de bestreden beslissing *"geen enkele beschouwing omtrent India"* wordt gemaakt. Zij gaat in op de situatie van Tibetanen in India en citeert uit de in de inventaris van het verzoekschrift genoemde stukken.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker deze inventaris:

"1. Immigration and Refugee Board of Canada. "China/India: Residency rights of Tibetans residing in India; requirements for Tibetans to obtain and retain permanent residence in India", 7 July 2009, <http://www.refworld.org/docid/4a7040b81c.html>

3. Tibet Justice Center, Tibet's Stateless Nationals II: Tibetan Refugees in India, September 2011, <http://www.tibetjustice.org/reports/stateless-nationals-ii/stateless-nationals-ii.pdf>

3. Declaration on Principles for Relations and Comprehensive Coopération Between the People's Republic of China and the Republic of India, 23 June 2003,
4. Claudia Artiles, "Tibetan Refugees' Rights and Services in India", [http : //www.du.edu/korbel/hrhw/researchdigest/minority/Tibetan.pdf](http://www.du.edu/korbel/hrhw/researchdigest/minority/Tibetan.pdf)
5. OSAR (Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés), « Chine/Inde : situation des réfugiés tibétains en Inde, Renseignement de l'analyse-pays de l'OSAR, 9 septembre 2013, <http://www.fluechtlingshilfe.ch/pavs-d-origine/asia/inde/chine-inde-situationrdes-refugies-tibetains-en-inde>
6. The Times of India, "Tibetan arrested for residing without registration", 18 november 2012, <http://articles.timesofindia.indiatimes.com/2012-11-18/chandigarh/35186097-1-tibetan-refugees-ration-card-report-on-benami-land>
7. Free Tibet, "How China persecutes Tibetan nuns", <http://www.freetibet.org/about/how-china-persecutes-tibetan-nuns>
8. Free Tibet, "Human Rights in Tibet", <http://www.freetibet.org/about/human-rights-tibet>
9. Committee Against Torture, CONSIDERATION OF REPORTS SUBMITTED BY STATES PARTIES UNDER ARTICLE 19 OF THE CONVENTION, Concluding observations of the Committee against Torture / CHINA, 21 November 2008, <http://www2.ohchr.org/english/bodies/cat/docs/CAT.C.CHN.CO.4.pdf>
10. Julia Hess, "Immigrant Ambassadors: Citizenship and Belonging in the Tibetan Diaspora", 2009, <http://books.google.be/books?id=COWigwrboMC&pg=PA88&lpg=PA88&dq=discrimination+against+tibetans+in+india&source=bl&ots=3oxldFaDOv&sig=bZKHhEhOODuqbAEmYvCvrxUGvS4&hl=fr&sa=X&ei=v8HPUvm2E8e47QbGwoCwBw&ved=0CC8Q6AEwADgK#v=onepage&q=discrimination%20against%20tibetans%20in%20india&f=false:abstracten>
11. World Tibet Network News, "French version of the GEO's article on Dharamsala", October 1999, [http : //www.tibet.ca/en/newsroom/wtn / archive/old?v=1999&m=10&p=62](http://www.tibet.ca/en/newsroom/wtn/archive/old?v=1999&m=10&p=62)
12. Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:326:0013:0Q34:FR:PDF:abstracten>
13. Memorie van Toelichting van wet van 8 mei 2013, <http://www.senate.be/www/?Mlval=dossier&LEG=5&NR=1999&LANG=fr:abstracten>
14. UNHCR, "Improving asylum procedures: Comparative Analysis and Recommendations for Law and Practice - Key Findings and Recommendations", March 2010, <http://www.unhcr.org/4ba9d99d9.html>
15. UNHCR, "Summary Conclusions on the Concept of "Effective Protection" in the Context of Secondary Movements of Refugees and Asylum-Seekers", 9 and 10 December 2002, <http://www.refworld.org/docid/3fe9981e4.html>
16. ECHR, Application n°7267/13, D.C. against Switzerland lodged on 22 January 2013 and ECHR, Application n°23273/13, Y.D. against Switzerland lodged on 30 March 2013.
17. Le Monde, "L'Inde secouée par un débat inédit sur le racisme dans la société", 7 februari 2014, http://www.lemonde.fr/international/article/2014/02/07/l-inde-secouee-par-un-debat-inedit-sur-le-racisme-dans-la-societe_4361992_3210.html
18. CBAR, biedt India reële bescherming aan Tibetanen?, maart 2014, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=BiAPOO-D2Tg%3D&tabid=41&mid=393&language=nl-NL>
19. Human Rights Council, Written statement submitted by Mouvement contre le racisme et pour l'amitié entre les peuples, 25.5.14 <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDQC/GEN/G10/136/85/PDF/G1013685.pdf?OpenElement>
20. Country of Origin Research and Information, CHINA-TIBET: Dissémination of nationalist messages, treatment of Tibetans holding anti-China views, conséquences for Tibetans leaving illegally, restrictions on Tibetans practicing Buddhism, 29.6.2009, <http://www.refworld.org/topic.50ffbce5307.50ffbce56ee.4a8040d22.0..OUERYRESPQN.SE.CHN.html>
21. Minority Rights group international, World's Minorities and Indigenous Peoples 2014, 3.7.14, pp. 1,12,148-151".

3.1. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.1.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.2. Aangaande de vluchtelingenstatus

3.2.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming aangemeld heeft bij de Belgische autoriteiten onder een valse identiteit, met de bedoeling haar schoonbroer uit India later te laten overkomen binnen het kader van gezinshereniging, eens haar de vluchtelingenstatus werd toegekend. Verzoekster had met deze bedoeling een valse naam, D.W., aangenomen, zij stelde dat ze gehuwd was in India met haar schoonbroer (gehoor 4 april 2014, p. 1-2) en zij liet valse documenten opmaken om de identiteit van D.W. te staven. Nadat verzoekster in België een Tibetaanse man leerde kennen met wie zij een traditioneel huwelijk aanging, besloot verzoekster op het Commissariaat-generaal toe te geven dat zij eerder leugenachtige verklaringen over haar identiteit had afgelegd (gehoor 4 april 2014, p. 1-2). Aanvankelijk beweerde verzoekster nog dat zij haar huidige Tibetaanse partner in India leerde kennen (gehoor 27 november 2014, p. 13), maar ook hiervan gaf zij uiteindelijk toe dat het gelogen was (gehoor 21 november 2015, p. 1-2), evenwel pas nadat haar partner hierover ook werd gehoord en hij stelde dat ze elkaar in België leerden kennen.

3.2.2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal op 29 juni 2015 een beslissing tot weigering van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoekster geen zicht gaf op haar werkelijke identiteit, afkomst, plaatsen van verblijf, eventuele status daar en omdat zij onvoldoende aannemelijk maakte van Tibetaanse afkomst te zijn en tot de Tibetaanse ballingengemeenschap te behoren. Verzoekster diende hiertegen een beroep in bij de Raad. De Raad hechtte in een arrest van 8 februari 2013 evenmin geloof aan haar verklaringen over haar identiteit en stelde vast dat verzoekster zich bediende van valse stukken (RvV 8 februari 2013, nr. 161553).

3.2.3. In dit arrest wordt onder meer als volgt gemotiveerd: *“Nog daargelaten dat de bestreden beslissing wellicht op goede grond kan stellen dat verzoekster haar ware identiteit slechts heeft gemeld omwille van haar gewijzigde plannen - geen familiehereniging met schoonbroer en in later stadium met zus, maar haar eigen huwelijk -, dan dient te worden vastgesteld dat verzoekster nog steeds nalaat haar status in India aan te tonen. Verzoekster kan niet stellen dat haar geloofwaardigheid hersteld is wanneer ze haar identiteitsdocumenten en reisdocumenten niet voorlegt of aantoont. Immers verzoekster heeft geen reistitel voor Tibetaanse vluchtelingen (Identity Certificate) maar is met een Indiase paspoort gekomen op haar eigen identiteit (naam en geboorteplaats en datum). Verzoekster beweert niet te weten met welk visum ze gekomen is terwijl ze verplicht is dergelijke formaliteiten zelf – desgevallend met hulp van een reisagentschap – te vervullen. Verzoekster beschikt via deze visumaanvraag dus over alle nuttige gegevens waaruit kan blijken of ze de Indiase nationaliteit heeft en welke haar verblijfsstatus is in India ook als wordt niet betwist dat verzoekster behoort tot de Tibetaanse, Boeddhistische gemeenschap van de Dalai Lama.*

Verzoekster is naar een gewone Indiase school geweest en heeft ook gestudeerd aan de universiteit van Mysore. [...] Verzoekster bevestigt dat ze meerdere identiteiten gebruikte om te kunnen studeren. Echter er kan niet worden ingezien en er wordt ook niet toegelicht waarom verzoekster die in 2007 zou zijn afgestudeerd in de 10de graad ('secondary school examination'), nog een valse geboorteakte op een andere naam nodig heeft in 2009 (datum van registratie is 16 januari 2009, net als de datum van uitgave) (zie gehoorverslag CGVS 21/01/2015 p.8). De commissaris-generaal merkt terecht op dat de valse geboorteakte op D.W. geen gebreken vertoont terwijl verzoeksters 'echte' geboorteakte manifest gemanipuleerd werd (stuk 6 documenteninventaris). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster herhaaldelijk bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd en dit ondersteunt met valse stukken. Dit kan haar te meer worden aangewreven nu verzoekster hogere studies heeft gedaan en zich dus bewust moet zijn van een dergelijke kwalijke handelwijze. Verzoekster kan met de verwijzing naar de opmerking van het CGVS aangaande de meerdere namen die een Tibetaan mogelijk gebruikt om religieuze redenen, geen bedrieglijk handelen toedekken."

3.2.4. Op 27 juli 2016 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een (meervoudige) asielaanvraag omdat verzoekster geen nieuw element of document naar voor bracht dat de kans aanzienlijk vergrootte dat zij voor internationale bescherming in aanmerking kwam. Verzoekster ging niet in beroep tegen deze beslissing.

3.2.5. In het kader van haar huidige, derde, verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek) moest verzoekster bevestigen eerder valse stukken te hebben gebruikt (*"Dat is vals document, toen ik eerst AA indiende zei ik dat ik Green Book had maar dat heb ik echt nooit gevraagd, ik moest documenten voor bewijs en schoonbroer maakte valse documenten. [...] Meeste documenten die schoonbroer maakte zijn vals, ik weet niet waarover ze gaan."*; gehoor 25 april 2017, p. 5) en gaf zij tevens toe dat zij gelogen had toen zij bij haar vorige verzoeken om internationale bescherming verklaarde in India een Green Book en een RC had (gehoorverslag 4 april 2014 p. 3; gehoor 25 april 2017, p. 5). Zij verklaarde thans in werkelijkheid nooit over een Green Book, RC of IC te hebben beschikt (gehoor 31 mei 2017, p. 2), omdat haar ouders geen Green Book hadden (*"Ze wonen totaal andere kant van de stad in heel klein dorp, daar heel moeilijk leven voor dagelijkse inkomsten, bij Green Book jaarlijks geld en ze kozen dat niet te doen daarom."*; gehoor 25 april 2017, p. 5). Ook aan deze zoveelste versie van de feiten kan geen geloof worden gehecht, temeer gelet op de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat de Tibetanen in India over verschillende documenten beschikken en zich kunnen beroepen op verschillende faciliteiten en dat bijgevolg bijna alle Tibetanen buiten de Volksrepubliek China een Green Book hebben. Dit kan er dan ook enkel op wijzen dat verzoekster ouders geen dergelijk document nodig hadden en ook verzoekster niet gehinderd was om te studeren. De Raad stelt slechts vast dat verzoekster met een Indiaas paspoort het land verlaten heeft en dat dit paspoort op haar naam en met haar foto door de verschillende Indiase diensten en grensinspecties als een geldig paspoort werd aangenomen. Er zijn dan ook redenen om aan te nemen dat verzoekster de Indiase nationaliteit heeft.

3.2.6. De door verzoekster in haar huidige verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek) voorgelegde geboorteakte van 15 september 2015 verschilt qua vorm (bladschikking en lettertype) en inhoud (geboorteplaats, adres ouders bij geboorte en huidig adres ouders) van de door haar eerdere neergelegde geboorteaktes van 16 januari 2009 en 24 maart 2009, waarvan zij niet toegaf dat deze vervalst waren. Nochtans werden al deze geboorteaktes door dezelfde *"Government of Arunachal: department of economics and statistics"* opgesteld. Er kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht aan het stuk, temeer gezien een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op bovenstaande vaststellingen.

3.2.7. Het neergelegd attest van *"Tibetan Settlement Office Tuting (CTA)"*, dat aangeeft dat verzoekster *"is a Tibetan but, does not have Registration Certificate (R.C) & Tibetan green Book"* kan verzoeksters verklaringen - die reeds eerder gelogen bleken - niet staven. Het betreft een duidelijk gesolliciteerd document dat overigens geen blijk geeft van enige verdere kennis van verzoeksters levensloop noch van de reden waarom zij niet over deze stukken zou beschikken. Evenmin kan het *"attest"* aantonen dat verzoekster deze documenten onmogelijk (desgevallend in de toekomst of bij een terugkeer) zou kunnen bekomen.

3.2.8. De stelling in het verzoekschrift dat verzoekster twee keer werd verhoord, maar dat deze verhoren “*telkens slechts een uur*” duurden, volgens haar “*een zeer beperkte tijdsperiode om zich volledig uit te drukken*”, zijn niet nuttig nu verzoekster nalaat aan te geven welke elementen zij tijdens deze twee gehoren niet heeft kunnen weergeven en die een invloed zouden hebben op de beoordeling van haar asielaanvraag. Zij legt evenmin uit waarom zij geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om op het einde van beide gehoren nog iets toe te voegen indien zij zich werkelijk niet volledig had kunnen uitdrukken (“*Belangrijke zaken gezegd, moeilijk met de kleine, niets anders toe te voegen.*”, gehoor 25 april 2017, p. 7; “*Neen.*”, gehoor 31 mei 2017, p. 3), of na het gehoor schriftelijk neer te leggen.

3.2.9. Gezien verzoekster aanhoudend leugenachtige verklaringen aflegt omtrent haar identiteit, herkomst en nationaliteit, zijn haar verklaringen over Tibetanen in India, de op het Commissariaat-generaal neergelegde informatie over Tibetanen in India en de in het verzoekschrift geciteerde informatie dienaangaande niet dienstig.

3.2.10. Waar zij op het Commissariaat-generaal de verblijfskaart van haar man en een attest van haar gezinssamenstelling neerlegde en in het verzoekschrift gewezen wordt op artikel 8 van het EVRM, op “*het recht op familie eenheid*”, op artikel 23 Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) en op “*het belang van het kind*” zoals benadrukt in artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en in artikel 22bis van de Grondwet, benadrukt de Raad dat de Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid tot gezinshereniging en in de mogelijkheid om langer dan drie maanden op het grondgebied te verblijven omwille van humanitaire redenen. Waar verzoekster in deze procedure echter heeft verzocht om haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, wijst de Raad erop dat het doel van deze procedure niet is het recht op eerbiediging van het gezinsleven te zien bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen vervolgingen in het land van herkomst of een reëel risico op ernstige schade. Het principe van eenheid van familie staat immers niet ingeschreven in het Vluchtelingenverdrag. De Raad wijst erop dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag, waardoor verzoekster zich niet zonder meer kan steunen op de vluchtelingenstatus van haar partner teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in haar hoofd of dat van haar kind aannemelijk te maken. De Raad merkt nog op waarom het in het belang van verzoeksters kind zou zijn, dat niet wordt vervolgd noch in geval van een terugkeer naar het land van herkomst van de moeder een reëel risico op ernstige schade zou lopen, een internationale beschermingsstatus te verkrijgen. Integendeel, het is aan verzoekster om haar nationaliteit en identiteit genoegzaam kenbaar te maken voor haar en haar kind, wat verzoekster nalaat.

3.2.11. In acht genomen wat voorafgaat, biedt verzoekster geen zicht op haar ware identiteit, haar nationaliteit, haar (recente) verblijfplaats(en) en de eventuele beschermingsmogelijkheden aldaar en kan in hoofd van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

3.3. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.3.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

3.3.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen in het verzoekschrift naar artikelen en mensenrechtenrapporten aangaande de situatie in India zijn dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster vrijwillig informatie achterhoudt. Het komt de Raad niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in India geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

3.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

3.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK